

Anonimizuota versija

Vertimas

C-27/20 - 1

Byla C-27/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. sausio 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal de grande instance de Rennes (Prancūzija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 7 d.

Ieškovai:

PF

QG

Atsakovė:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES, PÔLE SOCIAL (RENO
APYGARDOS TEISMAS, SOCIALINIŲ BYLŲ SKYRIUS)<...>

SPRENDIMAS

IEŠKOVAI:

<...>

PF
RENAS

<...>

QG
RENAS

<...>

<...>

<...>

ATSAKOVĖ:

<...>

**CAF D'ILLE-ET-VILAINE, POLE
JURIDIQUE (ILIO IR VILENO IŠMOKŲ
ŠEIMAI KASA, TEISĖS SKYRIUS)**
<...> RENAS <...>

<...> (orig. p. 2)

BYLOS APLINKYBĖS

Iš pateiktų dokumentų matyti, kad sutuoktiniai PF ir QG, kurie yra Prancūzijos piliečiai, 2011 m. deklaravo 59 734 EUR apmokestinamųjų pajamų, o 2012 m. – 63 680 EUR apmokestinamųjų pajamų, ir remiantis šiomis pajamomis jiems buvo apskaičiuota visa mėnesinė 458,02 EUR dydžio išmoka šeimai už 4 nepilnamečius vaikus.

Šios išmokos mokėjimas buvo nutrauktas po to, kai QG, pirmojo lygio teisėjas, buvo komandiruotas dirbti teisės referentu į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą Liuksemburge <...> 3 metų laikotarpiui, per kurį jo grynosios metinės apmokestinamosios pajamos padidėjo atitinkamai iki 123 609 EUR 2015 m. ir iki 132 499 EUR 2016 m.

Po to, kai 2017 m. rugsėjo mėn. sutuoktinis grįžo į Prancūziją ir atgal į pirminę darbovietę, ieškovai, iš esmės sumažėjęs darbo užmokesčiui, 2017 m. gruodžio 1 d. pateikė CAF prašymą skirti išmokas šeimai, atsižvelgiant į dabartines pajamas ir netaikant *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas) R 532-3 straipsnio nuostatų, kuriose referenciniai kalendoriniai metai apibrėžiami kaip priešpaskutiniai metai prieš mokėjimo laikotarpį (t. y. 2015 metai).

[2018 m.] sausio 24 d. rašte Ilio ir Vileo CAF jiems atsakė, kad mokėtina mėnesinė išmokos suma yra 115,65 EUR.

2018 m. vasario 20 d. registruotu laišku su gavimo patvirtinimu PF ir QG kreipėsi į Reno socialinių bylų teismą, prašydami, pirma, panaikinti CAF 35 sprendimą, kiek juo buvo nustatyta 115,65 EUR mėnesinė išmokos šeimai suma, ir nuo 2017 m. rugsėjo mėn. nustatyti 462,62 EUR šios išmokos sumą ir, antra, atsižvelgiant į dabartines 63 680 EUR pajamas, už 4 vaikus nustatyti 462,62 EUR dydžio mėnesinę išmoką šeimai (**ieškinys 18/200**).

2018 m. gegužės 13 d. registruotu laišku su gavimo patvirtinimu ieškovai vėl kreipėsi į Reno socialinių bylų teismą po to, kai taikaus ginčų sprendimo komisija 2018 m. balandžio 20 d. sprendimu atmetė jų prašymą (**ieškinys 21800480**).

Ieškovai šiuo klausimu nurodo:

– kad CAF nesilaikė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 ir 45 straipsnių, Reglamento Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo

4 straipsnio ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio;

– kad kilus abejonėms dėl Sąjungos teisės taikymo reikia pateikti prejudicinį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. <...> (**orig. p. 3**)

<...> [siūlymas dėl prejudicinio klausimo]

– akivaizdų Socialinės apsaugos kodekso R 532-3 straipsnio neteisėtumą, nes juo pažeidžiamas vienodo požiūrio principas.

2018 m. spalio 22 d. pateikę savo reikalavimų santrauką, kuri buvo pakartota žodžiu per teismo posėdį ir į kurią daroma aiški nuoroda, ieškovai nekeičia savo pradinių reikalavimų.

Caisse d'allocations familiales de d'Ille-et-Vilaine (Ilio ir Vileno išmokų šeimai kasa, toliau – CAF) prašo teismo pripažinti ieškinį nepagrįstu ir patvirtinti taikaus ginčų sprendimo komisijos sprendimą, pirma, nes nebuvo padarytas Sąjungos teisės pažeidimas ir, antra, atsižvelgiant į Socialinės apsaugos kodekso R 352-3 straipsnio nuostatas, kurios nepažeidžia vienodo požiūrio principo.

NUTARTIES MOTYVAI

Kadangi ieškiniai 18.00200 ir 18.00480 yra susiję, vadovaujantis gero teisingumo vykdymo principu, bylas reikia sujungti.

Kiek tai susiję su išmokos šeimai skyrimu ir apskaičiavimu, Socialinės apsaugos kodekso R 532-3 straipsnyje nurodyta:

Išmoka apskaičiuojama remiantis referenciniais kalendoriniais metais gautomis pajamomis. Referenciniai kalendoriniai metai – priešpaskutiniai metai prieš mokėjimo laikotarpį.

Laikantis R. 532-4–R. 532-8 straipsnių ir paskesnių šio straipsnio pastraipų nuostatu, pajamos, į kurias atsižvelgiama, apima visas grynąsias pajamas (po leidžiamų atskaitymų), nuo kurių pagal pajamų skalę apskaičiuojamas proporcinis pajamų mokestis, arba pajamas, nuo kurių apskaičiuojamas nuo prievolės atleidžiantis mokestis prie šaltinio, taip pat ne Prancūzijoje gautas arba tarptautinės organizacijos išmokėtas pajamas, išskyrus vaikų pajamas, kurioms buvo taikomas bendras apmokestinimas, po to, kai:

a) pagal *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 156 straipsnio II dalies 2 punktą yra išskaičiuojamos mokėtinos išlaikymo sumos, pritaikius Bendrojo mokesčių kodekso 158 straipsnio 7 dalyje nurodytą koeficientą šioje nuostatoje numatytomis sąlygomis;

b) yra išskaičiuojama Bendrojo mokesčių kodekso 157 bis straipsnyje nurodyta suma, mokėtina pagyvenusiems ar neįgaliems asmenims.

Taip pat atsižvelgiama į: (orig. p. 4)

1° L 431-1 straipsnio 2 punkte nurodytą išmoką už vieną dieną, išskaičiavus sumą, atitinkančią nurodytąją Bendrojo mokesčių kodekso 83 straipsnio 3 punkto antroje pastraipoje;

2° Bendrojo mokesčių kodekso 81 quater straipsnyje nurodytus mokėjimus;

Apskaičiuojant pajamas neatsižvelgiama į neįgaliesiems mokamos rentos iki gyvos galvos įsiskolinimus, nurodytus Bendrojo mokesčių kodekso 199 septies 2 punkte.

Į sumas, išskaičiuojamas pagal Bendrojo mokesčių kodekso 156-1 straipsnį, neatsižvelgiama, jeigu metais, einančiais prieš tuos metus, į kuriuos atsižvelgiama, buvo nustatytas nuostolių perkėlimas.

Jeigu išmoką gaunančio asmens ar jo sutuoktinio arba sugyventinio pajamos referenciniais metais nėra gautos už darbą pagal darbo sutartį ir jeigu nagrinėjant prašymą arba peržiūrint teisę į išmoką apie šias pajamas nėra žinoma, atsižvelgiama į paskutines žinomas pajamas, nustatytas pagal pirmiau išdėstytose pastraipose nurodytus reikalavimus. Šios pajamos perskaičiuojamos taikant Finansų įstatymo projekto priede pateiktoje ekonomikos ir finansų ataskaitoje nurodytą namų ūkių bendrojo vartojimo kainų indekso metinio vidurkio normos tendenciją referenciniais kalendoriniais metais.

Jeigu išmoką prašo skirti sugyventiniai, atsižvelgiama į visas pajamas, kurias kiekvienas sugyventinis gavo referenciniais metais; šios pajamos nustatomos pagal pirmiau išdėstytose pastraipose nurodytus reikalavimus.

Code de procédure civile (Civilinio proceso kodeksas) 49 straipsnyje nustatyta:

Kiekvienas teismas, gavęs prašymą, pagal savo jurisdikciją nagrinėja visus atsiliepimo į ieškinį pagrindus, net jei dėl jų reikia aiškinti sutartį, išskyrus tuos pagrindus, dėl kurių kyla klausimų, priklausančių išimtinai kito teismo jurisdikcijai.

Jeigu bylos išsprendimas priklauso nuo didelių sunkumų keliančio klausimo, priskiriamo administracinio teismo jurisdikcijai, bylą iš pradžių nagrinėjantis teismas perduoda ją jurisdikciją turinčiam administraciniam teismui pagal Code de justice administrative (Administracinių bylų teisenos kodeksas) III knygos I antraštinę dalį. Jis sustabdo bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas sprendimas dėl prejudicinio klausimo.

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnyje nurodyta:

„Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti prejudicinį sprendimą dėl:

a) Sutarčių išaiškinimo;

b) *Sajungos institucijų, įstaigų ar organų aktų galiojimo ir išaiškinimo.*

Tokiam klausimui iškilus valstybės narės teisme, tas teismas, manydamas, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali prašyti Teismą priimti dėl jo prejudicinį sprendimą. (orig. p. 5)

Tokiam klausimui iškilus nagrinėjant bylą valstybės narės teisme, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, tas teismas dėl jo kreipiasi į Teismą.

Tokiam klausimui iškilus valstybės narės teisme nagrinėjant bylą, susijusią su sulaikytu asmeniu, Teismas sprendimą priima kiek galima greičiau.“

Pagal SESV 45 straipsnį (2 dalis) darbuotojų judėjimo laisvė reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės.

Remiantis šiuo principu, judėjimo laisvės apribojimais laikomos visos nacionalinės priemonės, kuriomis draudžiamas, ribojamas arba padaromas mažiau patrauklus naudojimas pagrindinėmis laisvėmis, bet vis dėlto valstybės narės išlaiko teisę imtis nacionalinių priemonių, jeigu jos atitinka privalomuosius bendrojo intereso pagrindus, yra tinkamos jų tikslams pasiekti ir neviršija to, kas yra būtina jiems pasiekti, turint omenyje tai, kad nacionalinės teisės aktai yra tinkami numatytam tikslui pasiekti tik jeigu jie tikrai atitinka siekį nuosekliai ir sistemingai įgyvendinti šį tikslą.

Taip pat reikia priminti, kad pagal SESV 45 ir 49 straipsniuose įtvirtintą nediskriminavimo principą draudžiama ne tik tiesioginė ar atvira diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos diskriminacijos formos, kai taikant kitus atskyrimo kriterijus faktiškai pasiekiamas toks pats rezultatas.

Nagrinėjamu atveju kyla klausimas, ar ginčijama nuostata gali būti pateisinama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, o gal ji yra diskriminacinė.

Atsižvelgiant į iškilusius neaiškumus, kadangi Sąjungos valstybės narės pilietis visose valstybėse narėse teisiškai turi būti vertinamas taip pat kaip ir šių valstybių narių piliečiai, kurių padėtis yra tokia pati, tai jeigu šiam piliečiui jo pilietybės valstybėje narėje būtų taikomas mažiau palankus vertinimas už tą, kuris būtų taikomas, jei jis nebūtų pasinaudojęs pagal Sutartį judėjimo laisvės srityje užtikrinamomis teisėmis, tai būtų nesuderinama su laisvo judėjimo teise, todėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismui reikia pateikti [prejudicinį klausimą]:

<...>

REMDAMASI ŠIAIS MOTYVAIS,

teismas <...> (orig. p. 6)

<...>

- Pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį klausimą:

Ar Sąjungos teisė, visų pirma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 ir 45 straipsniai, taip pat Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Socialinės apsaugos kodekso R 532-3 straipsnis, kuriame, apskaičiuojant išmokas šeimai, referenciniai kalendoriniai metai apibrėžiami kaip priešpaskutiniai metai prieš mokėjimo laikotarpį, ir dėl šio straipsnio taikymo (tuo atveju, kai išmokos gavėjui, po to, kai kitoje valstybėje narėje jo pajamos iš esmės padidėja, grįžus į savo kilmės valstybę šios išmokos sumažėja) šis išmokos gavėjas, skirtingai nuo rezidentų, kurie nepasinaudojo laisvo judėjimo teise, netenka dalies išmokos šeimai?

- Sustabdo QG ir PF pareikšto ieškinio nagrinėjimą,

<...>. [pastabos dėl proceso]